

Pamiatka zosnulých, 7.11.2021

Nový pohľad na život a na smrť

1 Korintským 15, 14-22: A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera. Tak potom nachádzame sa tu aj ako falošní svedkovia Boží, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak totiž mŕtvi nie sú kriesení z mŕtvych. Lebo ak mŕtvi nevstávajú, ani Kristus nebol vzkriesený, ale ak Kristus nebol vzkriesený, daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch. A vtedy zahynuli aj tí, čo umreli v Kristovi. Ale ak jedine v tomto živote máme nádej v Krista, tak sme najúbohejší zo všetkých ľudí. Ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umretých. Lebo ako smrť skrze človeka, tak skrze človeka aj zmŕtvychvstanie; ako totiž všetci umierajú v Adamovi, tak všetci aj ožijú v Kristovi.

Vďačnosť im a vďačnosť za nich

Pamiatka zosnulých nás vedie zväčša k rozmyšľaniu o našich blízkych. O tých, ktorí nás už predišli na večnosť i o tých, ktorí sú blízko večnosti (aspoň podľa nás). No naše myšlienky by nemali byť iba smutné a ponuré. To, že sa nám po našich blízkych cnie, je celkom prirodzené. Že najmä v týchto dňoch sa ku nim vraciame v myšlienkach, nanovo prežívame bolesť z ich straty či rozmyšľáme o tom, čo lepšie sme mohli pre nich spraviť, kým boli tu na zemi, to je výraz našej lásky voči nim. Ale nemôžeme ostať len pri tomto. **Dnes je čas ešte na jednu emóciu a tou je vďačnosť. Vďačnosť im a aj vďačnosť Pánu Bohu za nich.** Obdarovali nás v našom živote mnohým, čo si so sebou nesieme ako vzácne bohatstvo. Aj vďaka nim sme tým, čím sme. A oni sami boli pre nám v mnohom vzácnym Božím darom. Cez nich nám dal Pán Boh mnohé dary. Práve v týchto dňoch stojí za to urobiť si akúsi malú inventúru toho, čo všetko sme od nich prijali a vysloviť modlitbu vďaka za nich v ústrety nášmu Pánu a Bohu.

Prosba a odpustenie

Tou druhou vecou, ktorú v tomto čase potrebujeme a môžeme urobiť je, že v nádeji vzkriesenia a opätovného stretnutia sa s našimi drahými, v nádeji, ktorú sme prijali cez kríž Pána Ježiša a cez Jeho víťazstvo nad smrťou, **budeme prosiť v pokore nášho nebeského Otca o každodenné odpustenie.** Odpustenie nielen tých hriešnych vecí, myšlienok, slov a skutkov, ktorými ubližujeme. Ale potrebujeme prosiť o odpustenie toho, že veľakrát máme možnosť konať dobro a nekonáme ho. Potrebujeme Božie odpustenie. Potrebujeme vyznať, že bez Božieho milosrdenstva voči nám, sme jednoducho stratení. Stratení pre večnosť.

Nádej vzkriesenia

To tretie, čím by tieto dni nášho spomínania na našich blízkych mali byť prežiarené, je nádej. Ap. Pavel hovorí: „...ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera... Ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umretých.“ (1K 15,14.20). Táto nádej, ktorú prináša kresťanstvo, celkom mení pohľad na život a na smrť. Vo svetle Kristovho vzkriesenia potom Pamiatka zosnulých nie je len priestorom na smútok, zármutok a spomínanie, ale je prežiarená svetlom Božieho konania – konania, ktoré zachraňuje každého hriešnika, ktorý v pokání prichádza pred nášho Hospodina, pre večnosť.

Časnosť a večnosť

A napokon ap. Pavel v dnešnom texte hovorí: „...ako totiž všetci umierajú v Adamovi, tak všetci aj ožijú v Kristovi.“ (1K 15,22). **Smrť ako taká je témou, ktorá k Pamiatke zosnulých patrí.** Je to skutočnosť, pred ktorou nikto z nás nemôže ujsť. Nemôžeme sa pred ňou schovať. Naši drahí zosnutí nám pripomínajú, že nie sme v tomto živote naveky. A preto

máme žiť tak, aby môj i tvoj život raz vo večnosti pokračoval. V tej Božej večnosti. Večnosti, ako takej, sa nikto z nás nevyhne. Ide o to, akú večnosť prežijeme. Nech aj pre nás platí, že **raz ožijeme spolu s Kristom k životu večnému v Božom kráľovstve.** O tejto nádeji rozprávame, o tejto nádeji nám prináša posolstvo Božie Slovo. V tejto nádeji vypravádzame našich blízkych z tejto časnosti. Touto nádejou túžime žiť. Nech sa ona stane skutočnosťou v živote každého z nás.

Vo svetle týchto slov, teraz pristúpme k úprimnému pokániu, prijmime potvrdenie nádeje, ktoré nám plynú z Božieho milosrdenstva, prežívajme vďačnosť v ústrety Božiemu konaniu v našich životoch aj cez našich blízkych a žime už teraz v skutočnosti Božieho kráľovstva, ktoré sa nás dotýka v spoločenstve VP. Amen.

Trádia v našom cz pripomenúť si aj zosnulých počas posledného roka, od poslednej pamiatky zosnulých. Z našej časnosti odišli títo naši bratia a sestry:

1. 4.11.20 - Ľudmila SEDLÁKOVÁ, r. Hrehorová z Čakanoviec, 69-ročná
2. 16.11.20 - Andrej JENČAR z Rankoviec, 78-ročný
3. 25.11.20 - Anna HULVEJOVÁ, r. Matejová z Mudrovec, 74-ročná
4. 16.1.21 – Pavol ŤUKOT z Trst'an, 71-ročný
5. 27.1.21 – Alžbeta HAŠKOVÁ, r. Kmecová z Rankoviec, 90-ročná
6. 25.1.21 – Ján ZAJDEN, lúčili sme sa s ním v Bačkovíku, 85-ročný
7. 24.2.21 – Elena MIČKOVÁ, r. Kušnieriková z Bačkovíka, 92-ročná
8. 28.2.21 – Ján TURTÁK z Rankoviec, 58-ročný
9. 6.4.21 – Dušan ILENIN z Boliarova, 34-ročný
10. 26.5.21 – Ján FEDOR z Čakanoviec, 85-ročný
11. 2.6.21 – Katarína FLIŤAROVÁ z Rankoviec, 47-ročná
12. 13.6.21 – Milina KMECOVÁ, r. Hartošová z Mudrovec, 73-ročná
13. 16.6.21 – Anna DUTKOVÁ, r. Mičková z Bačkovíka, 91-ročná
14. 21.6.21 – Dušan KOVÁR, lúčili sme sa s ním v Bačkovíku, 71-ročný
15. 1.7.21 – Anna ŠUTAJOVÁ, r. Gogová z Trst'an, 66-ročná
16. 12.7.21 – Kvetoslava TURTÁKOVÁ, r. Čobáková z Rankoviec, 62-ročná
17. 13.8.21 – Margita BARANOVÁ, r. Korečková z Trst'an, 83-ročná
18. 3.9.21 – Pavol FORGÁČ z Boliarova, 58-ročný
19. 22.10.21 – Ľuboslav MATEJ z Rankoviec, 54-ročný